

ἐξῆγε τὴν ἀσπίδα ἐφαπτομένους αὐτῶν τῆς ῥάχιδος πρὸς τῆν θύραν τοῦ ἀσπίδα καθήμενος, ἵνα μὴ λαθῶν ἐξέλθῃ κῦπλων ὁ Ὀδυσσεύς, τοῦτο δὲ λαθῶν ἐποίησεν ὁ γέρον, διὸ πρὸς βαρυνόμενον τὸν ὄνον φησίν.

CHRIST. Τιμητικόν] Censorium & condemnatorium, nam vt supra diximus longam litteram scribebant qui sententiam ferebant mortis, paruam autem qui reum absoluebant. Κανθίλοις] Sic magnos asinos vocant, testis Xenophō qui scripsit de Palmis in Babylone quas πλεθραίους vocat (non asini vertere iugerales quamuis πλέθρον sit iugerum, sed grandes & latas ad spatium Plethri quæ sexta pars est stadij) & presso pondere curuatis in sublime velut asini κανθήλοις. Polybius, (vt etiam alij) vocat κανθήλια. Solebat

Τίς εἶποτ' ἀΐθροπ' ἑτέον. Φι. Οὔτις νῆ Δία. Βδε. Οὐδὲς σὺ ποδαπός; Φι. Ἰθακός δ' ἀπὸ Δρασιποίδου.

Βδε. Οὔτις μὲν τὸν Δί' οὐπὶ χαρήσων γ' ἔσθ. Τφελκε δ' αὐτὸν ἄμιαροτατ' ἔσθ. Ἰν' ὑποδέδουκεν ἄς ἔμοιγ' ἰνδ' ἀλλεται Ομοιότατ' κλητῆρος ἔσθ' πωλίω. Φι. Εἰ μὴ μ' ἐάσῃθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.

Βδε. Περὶ τῆ μάχην ἠώϊν δῆτα; Φι. Περὶ ὄνου σκιάς.

Βδε. Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ ὠφέλιμος. Φι. Εὐὰ πονηρὸς, εἰ μὲν Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσα σὺ Νυῦ μ' ὄντ' ἀείρον; ἀλλ' ἴσως ὄσον φάγης Τπογᾶσειον γέροντος ἡλιασικοῦ.

Βδε. Ωδει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν ἐς τὴν οἴκταν. Φι. Ω ξωδικας ἀ, καὶ Κλέων ἀμύατε.

Βδε. Εὐδον κέκερα χθι τῆς θύρας κεκλεισμένους.

Ωδει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν, καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μυχλόν

καὶ τῆ δικᾶς πρὸς τοὺς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν, Ἀνύσας πὲρ πρὸς σὺλίε γ. Οἱ ἄμοι δείλατ'.

Σχόλια. Οὔτις νῆ Δία.] ὅτι ὁ Ὀδυσσεύς οὔτις παρ' Ομήρω ἐκαλεῖτο. Ἀπὸ Δρασιποίδου.] πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀπὸ δ' ῥάβι. ὡσπερ ἀπὸ φυλῆς ἢ ἀπὸ γένους φάσκων. Ἰνδ' ἀλλεται.] φησιν μοι ὁμοίος ἔσθ' πάλω κλητῆρος, ἄλλως, οἱ γὰρ πῶλοι ὑποδύουσι τὰς μητέρας καὶ θηλάζουσι. Πωλίω.] ἀντὶ τοῦ ὄνου ἢ ἡμιόνου, κλητῆρος εἶπε πάλω ὑποκοιμισκῶς. κλητῆρος δὲ οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικασθεῖον πάντας. σημαίνει δὲ ἢ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. Περὶ ὄνου σκιάς.] παροιμία ὅστιν ἴδον τὴν σκίαν μὴ δένος, εἰς τὴν δὲ τῶν ἀνθρώπων φιλονεικούντων. ἰὺ μετῴρωκε νῦν ὁ πρὸς βύτης. εἰς τὴν δὲ τῶν αἰτίας. φασὶ ποτε ἐν Ἀθῶναις τινὰ δεινὴν τῶ ὄνυκα τοῦ, μεθ' ὧσα δαυτὸν ὄνον ἐπὶ τῶ φορτία βασάσαι μόνον ἐπὶ τῶ Μέγαρον τὸ δὲ οὕτω δόξαν αὐτοῖς, ἐπὶ θέντες τὰ φορτία, ὠδύον. μεσημερίας δὲ ἤσυχον, καὶ τῶ ὑπὸ κῦμα καυμάτων ἀφοδῶς αὐτοῖς ἐπικειμένων, οὐχ εὐρείσκοντες σκεπῶν, καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τῶ ὄνου ὁ δεασίτης αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἑαυτῶν σκίαν ἐποίησε. πρὸς δὲ μαχόμενος ὁ ὄνυκα τῆς, ἐξέλεγε ὄνον μεμηδωκέναι ἐπὶ τῶ φορτία φορεῖν, οὐ σκίαν παρέξεν, ὁ δὲ ἔλεγε μεμηδωκὲς ὅπως αἰὼς βούλοισθ' ἔσθ. ἐκ τῆ ταύτης τῆς φιλονεικίας μὴ δὲ ἐθῆς, εἰς δικασθεῖον κατέλιθον. ὁ δὲ παροιμία, τ

A autem in Nouilunio Athenis auctiones facere & rebus venalibus vacare. Αλλ' ἐν ἑσπασε.] Nil attraxit, nil appetiit, Metaphora sumpta à piscatoribus qui hamum cum funicula sumpta à piscatore piscem capiunt, vnde Prouerbiūm αὐτῆ μὲν ἡ μέγαντος ἐδ' ἐν ἑσπασεν. i. Nil iste secum fanis attractum tulit. κανθῶν.] Hæc ait ad asinum velut pondere pressum, veſtabat enim senem asinus clanculum suspensum, ad exemplum Vlyſſis qui arieti inuehebatur, quò effugeret Cyclopa Polyphemum cum greges ἐ specu educeret, & pecudes omnes dorſo affectaret sedens ad fores antri ne euaderet Vlyſſes, qui se Vtin postea dixit, propterea hic habes Οὔτις νῆ Δία.

Age fare qui sis ὁ homo. PH. Nemo per Iouem. BDE. Nemo ille cuias? PH. Ithacus ex Phagacia.

BD. At per Ionem ille faxo nullus gaudeas, Tu subtrahere illum protinam: hem nequisſimus. Quo clam subiuit: nempe subrumum putes Pullum esse asellæ qua viator inuehit.

PH. Ni me quietum mittitis, pugnabimus. BD. Quæ causa pugna? PH. asini umbra, causa maxima.

BDE. Nequam, improbūque es præter artem callidus.

D PH. Mèn improbum esse: iūne solus nescias Nunc me bonum esse: at noueris si forte edas Sumen forensis pingue quòd dederit senex.

BD. Agas tu asellam, tu domi te contine. PH. O cum Cleone indices succurrite.

BD. Quantum potes claua intus occlusa fore. Tu saxa verò trude multa ad ostium

Immitte clauam in pessuli repagulum

Addesque tigno grandius mortarium

E Aduolue cum labore. S O. me miserum quid est?

ἡ παροιμίας μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν τῶ ἐγχειρίδιον λέγει σὺ δὲ Δημοσθένος ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τινος κινδυνεύοντος ἐν ἀνεχομῶν τῶ δικαστῶν εἶπεν, αἰούατε ὡ ἀνδρες δικημάτων τερπνοῦ, νεανίσκος πότῃ ὄνον ἐμεθ' ἄγατο, Ἀθῶνθεν Μέγαρά δ' ε, μεσημερίας δὲ κατὰ λάσσης κατὰ λῦας τὸν γόμον ὑπὲρ τῆς σκίαν τοῦ ὄνου, ἐμβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὄνυκα πρὸς βίαν, διεφέρετο μεμηδωκέναι τὴν σκίαν λέγων, ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ὄνυκα καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμηδωκέναι, εἰς δικασθεῖον εἰσῆλθον ἀμφοτέροι, εἶπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβηκεν ἐκ τοῦ βήματος, ἀξιοῦν τῶ δὲ τῶ δικαστῶν τῆς δικῆς τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβῆς πάλιν ἐπὶ τῶ βήματος, ὑπὲρ μὲν ὄνυκα σκιάς ἀκείνην ὡ ἀνδρες ἐπὶ θυμῶν, ἐν θρώπῃ δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ λυχίς ἐδὲ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι Ἀθῆνηθεν εἰς Δελφούς τὸν ὄνον ἐμεθ' ἄγατο, ὅθεν φασὶ καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης, καὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιάς φασὶ, καὶ ὁ Πλάτων δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ Ἀρχίππω δὲ κωμῶδία γέγονεν ὄνου σκία τῶ τῆται δὲ ἐπὶ τῶ σκίαν μὴ δένος χρησίμους φιλοτιμομῶν.

CHRIST. Ἰθακός ἀπὸ Δρασιποίδου] Fictitiū nomen ἀπὸ τοῦ ἀπὸ δ' ῥάβι à fugiēdo, tanquam à gente,